שלא הזמן גרמא נשים אחייבות ונשים חייבות

סעמה

שימת ריב"ב

ריב"ב גם והני גם אין ההרחור מושיל לו כיון שאיט יולא כמו בדבור ומהדרינן כדי שלא יהו כל ישראל עסוקין והוא יושב בטל ולפיכך אמרו שיהרהר במה הואיל ואימנסו הואיל ואימנסו כותיה אולא וכן פסקו הגאונים ז"ל והביא ראיה לדבריהם מדאמרינן במסכת שבת פרק שואל (דף קנ.) ודבר דבר דיבור אסור הרהור המספו בשתיר מותר ומקשי עלה והחמר רבי יוחנן בכל מקום מותר להרהר חוץ מבית המרחן ומבית הכסא כלומר היאך אתה מחלק בין דבור להרהור אי מדרכנן בעי׳ לא איפשיטא לה חיפשיטה יחינה מוציחה הלו הים משל הלח

מלאר הפן כל שהרי אנו רואין בבית המרחץ ובבית הכסא שניהם שוין וכמו שהדבור אסור כך ההרחור אסור ג"ב ומשני החם משום והיה מחנך קדוש משת נים בין שהיצ בין שלא כלומר כשאסר ר' יוהנן ההרחור כמו הדיבור לא אסר אלא גבי טינוף בלבד שבפרשת ושבת וכסית את לאתך כתיב והיה מחנך קדוש בכח מש"ה החמירו בו ואמרו שהרהור אסור והנה נראה מכאן בפירוש שלא אמר הרהור כדבור אלא גבי ענין זה בלבד משום דכתיב והים הזמן גרמה מש"ה החמירו בו ואמרו שהרהור אסור והנה נראה מכאן בפירוש שלא אמר הרהור לדבור אלא גבי ענין זה בלבד משום דכתיב והים שם היינות. מב ברב דודי מומך קדוש אבל בשאר מילי הרהור לאו לדבור דמי (א) ומהכא שמעינן דמאי דאמר לעיל (דף מו:) אם בירך ברה"מ בלבו ילא אינו נשים ר"ל בהרחור אלא בחיתוך שפתים אלא שלא היה משמיע לאזנו דאי בהרחור הלב בלחוד ודאי לא ילא כדכתבינן התם (פי' מב): ואינו מברך לא לפניה ולא להחריה כלומר איט מהרהר בברטת דבק"ש שהוא מן התורה הלריכוהו להרהר אבל בברכות שאינן אלא מדרבגן

התיח דרכנן המקה אתורייה המחל בלמח אמרו בן מברך לאביו ואשם מברכת לבשלה אוקימו גדאפלי שישורא דרבען אחרים דר הרבען וגברה דמיחיים הדיהניים בכסמיז אפיג דלא איל אלא שישורא דרבען מפיק למאן דרבען וגברה דמיחיים המחליים במחשו כן שמה דיהבי ליה כהא המתיר ובריך ליהאי והביריו ומש"ג הדלים הילבח מכי דקי"ל להוציא אחרים ידי מובמן שישור אתוריים שישור א דרבען המייב שהאוריים אחרים בידי מובמן אפילו אלגו שישורא דרבען המייב שהאוריים אולא המרים בידי בעל קרי. מהקבת שולא ואחרים בידי לעסיק בשוכה בלא המייב בארבי בעל קרי. מהקבת שולא ואחרים בידי לעסיק בשוכה בלא המייב בארבי לאחרים בידי מברע לא למיחים בידי מברע לאחרים בידי מברע לאחרים בידי מברעות המברעות לאחרים בידי מברעות המברעות המברעו

תורה אור

רשיי

נינהו לא אלרכינהו רבנן: ועל המזון מברך

השורת הפנים ואת אפשיפא. א"א רכיות דבשי מינים דכנה כני ונו ששע לים מברייתה משום דדהיים רכינת המוקדה האלם שינור דבכי דרכים דרכיים דרכיים רכים דרכיים המוקדה האלם ביותר דבכי דרכים האו בדרכיים במוקדה האלם ביותר הבכים האו בכים האו בכים ביותר המוקדה האו בכים האו בכים ביותר המוקדה האו בכים בכים ביותר המוקדה האו בכים המוקדה האו בכים בכים ביותר האו בכים ביותר הוא בכים ביותר היותר האו בכים ביותר האו בכים ביותר היותר האותר ביותר הוא בכים ביותר היותר ביותר ביותר ביותר ביותר ביותר ביותר ביותר הוא בכים ביותר ב

א פין פיק אינה מוליאה לאיש שאכל כבילה מפני שהאיש כיון שאכל כדי שביעה חייב מן התורה ולא אתי דרבנן מפיק דאורייתא ויש להקשות דהא א לפנין חיוב שים מפלה ופיצ אתרינן בפי שלשה שאכלו (דף מה) להוליא אתרינו ודי הודר ודי הידר ודי נדרבנן

מדרכנן ע"כ: מדרכנן ע"כ: ב לענין סרסור הי סוס כדבור הי להו כתב להשמיע

אתריכן בפ' שלשה שאכלו (דף מח.) להוציא אחרים ידי חובהן [ה] עד שיאכל כזית דגן ובשיעור כזית בלבד אינו חייב אלא מדרבנן ואפ"ה יכול להוצית אחרים שאכלי כדי שביעה וחייבין מה"ת והיכי אמריכן הכא גבי אשה דלא אחי דרבגן ומפיק דאורייתא ותירן רביט ילחק ז"ל דלא דמי משום דאים אט"פ שלא אכל כלים מן הדין היה שיפטור לאחרים דאכלי דכל ישראל ערבים זה לזה אלא דרבנן הצריכוהו שלא נר מצוה לברך ברכת הנהגין כלא הנאה ואינו יבות יכול לברך ולהוליא אחרים כשאינו אוכל כלל ולפיכך כשאכל כזית ונתחייב לברך עליו אע"פ שלא נתחייב חיוב מן התורה מוליא את אחרים שאכני בשתור ב"בעל קרי מהרהר בלבו ואינו כל ושמו לפטור אותם להילם מן השן ולפטור אותם בלבו ואינו כל ושמות אלפניה ולא לאחריה "ועל המוון מן המנות אבל אינה בכלל במברך לאחריו ואינו מברך לפניו רבי יהודה במברך לאחריו ואינו מברך לפניו רבי יהודה (ושתו) כדי שביעה שערב הוא בעבורם אומר מברך לפניהם ולאחריהם: גבו *אמריף כא שחיום דרכגן: בותני כעל קרי רב מהרסר כו כלומר מי שרחה קרי לפהריו- דחיובה דחורייתה ולה לפניו דלחו דמורייתה סים: ר' יסודה הומרט'י ולה טכל והגיע זמן ק"ש כיון שק"ש מן התורה מהרהר חותה בלבו בלה חיתוך שפתים כלל . ובגמ' (דף כ:) פליגי רבינא ורב חסדא דרבינא אמר דהרהור כדבור דמי ויולא בהרהור ורב חסדא אמר דהרהור לאו כדבור דמי ומקשי' התם לרבינא דאמר דהרהור כדבור דמי א"כ למה התירו ההרהור כמו שהדבור אסור כך היה לנו לאסור ההרהור כיון שדינן שוה ומתרלין כדאשכחן בסיני כלומר אע"פ שיולא מק"ש בהרחור כמו בדבור ודיניהן שוה זה כזה אפילו הכי לענין המהרה אין דיניהן שוה שלא נחש אלא לדבור שכן מליט בסיני שבעל קרי

ולבני בניך וסמיך ליה יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב וכן והידיעה א"א אלא בדבור וכי היכי דהתם לא הזהיר בטהרה אלא לענין הדבור ה"ל לא נחוש אלא לדבור אבל בהרהור מותר תו מקשיטן התם לרב חסדא דאמר דהרהור לאו כדבור דמי למה מהרחר שהרי שחיק

מחרים ידי הוכתן עד פיפטור אם אהרים דכל כדי שביעה שערב הוא כעבורם ועליו כוא לכלילם מן כעון ולפטור מו במצום לבל לחב חינה מוציחם חלה מי שחיובו

Tries.

2

דחורייתה חו דרבנן כתב סרה"ם לה הפשיטה סבעיה סלכך נשים חינם מוציהין הת החרים ידי תוכתן וחית מיש מסה דאמרינן לקמן פפרק שלשם שאכלו לסוציא את שאכל כזית דגן וכשישר אחרים שהכלו כדי שביעה והייכין מן סמורס כן בחשה נתי חע"פ שחינה אחרים שחייבין מן התור' יא דלה דמי דחים דחפיב שלה אכל כלום דין סופ ישראל ערכין זה כזה אלא מדרכנן אמרו שלא יברכו ברכת הנהנין בלה הנחם ברכת הנהנין בלה הנחם לפיכך כשחכל כזית חשים שחינו מחוייב אלה מדרכק מוציה הת החרים שחכלי

כרב הסדה מדשקלו וערו רבי הלעזר ורב הדה לתרוני מלתים וחין יוצה בקריחת שמע בהרהור עד לחוכיו כדפסק רב חסדה גופיה לעיל פ"ב וכו" ובסוף כתב אלא אי סרסור לאו כדבור דמי מהרהר אמר רבי א רבי יהודה אומר מברך לפניהם ולאחריהם . כלומר בפה ור' יהודה בתרתי פליגי בהדי רבכן חדא בברכות דת"ק אומר שאין ק"ש והברטת בקורו הרואה שמש קורא

נאסר שם דכתיב והיו נכונים לשלשת ימים אל תנשו אל אשה ולא נאסר שם אלא הדבור כדילפינן (צמכילתין כב.) מדכתיב והודעתם לבניך

שוות

בעל משוכל העווית מעירה של היות המנו שהעוו אישור העוו שהעוו אישור או אישור העוו שהעוו אישור או אישור העוו מברך למצון. דלש להוריית לה מל בשוכל המלוים מברך מהוד או אישור של העווית במקור ול מווים במקור ול מווים מברך מהוד או אישור בו בתבר המון בל בעל היות בספר המאור ובשום בנסמיו בישי או להמיס להיים להמיס היות היות או אישור בו בתבר המון בל מצון בישי או אישור בו בתבר בעוו אישור או בתבר בעווי ורא אישור בו בתבר ועד אישור בו בתבר בעווי ורא אישור בו בתבר ול בישי אישור בו בתבר בעווי ורא אישור בו בתבר ול בישי אישור בו בתבר בעווי ורא אישור בו בתבר ול בישי אישור בו בתבר בעווי ורא אישור בו בתבר ול בישי אישור בו בתבר ול בישי אישור בו בתבר ול בישי אישור בו בתבר בעווי ורא אישור בעווי ורא אישור בו בתבר בעווי ורא אישור בו בתבר בעווי ורא אישור בעווי ורא אישור בו בתבר בעווי ורא אישור בו בתבר בעווי ורא אישור בעווי ורא אישור בו בתבר בעווי ורא אישור בו בתבר בעווי ורא אישור בעווי ורא בעווי ורא בעווי בעווי בעווי ורא בעווי בעו

שום היריכ החיי המקוחת שכה ב שהיים על היר אם כל המקוחות והתקה התקיחות אל הכנו כמותו אלא מעילם שום היריכ החיי הקוחת שהיים בי ליהם הם שלה העיד ועוד ממכו כאלו התקוחות על העם שאתרו כל התפכה ומעל את ידין וקרה את השנת שותה של לאילו על דכתיב את הן בקיון כפי ולא כתיב אתרון חם שהשיקו נמשכה הישור הפלה אתר קיש אתר דביי רבי ישודה שביו דכניו קדונים לדכרי כדי ישודה אי